

דריכים לתקן בשבוע זו, לפי השגתנו צדק העבודה? ומנינו בתורה סו"פ כי תשא (שמות לה, כט) כי משה רבנו זכה לקרני הוד, ומציא רש"י דברי חז"ל כי זכה לזה צעת מראה הנבואה של י"ג מדות של רחמים, וצמרחה הנבואה כתיב (שמות לג, כג) "וראית את אחורי ופני לא יראו" ופי' חז"ל דהיינו קשר של תפילין, ואז זכה לקרני הוד, נמצאת למדין כי הקשר של תפילין, ההתקשרות של מרא דעלמא עם כנסת ישראל, והקשר של כנסת ישראל עם הקצ"ה, הוא נקרא הוד. תפילין הם כתר לאיש יהודי כדאיתא בצפה"ק, הוד זה יופי חיצוני, שאינו מעלמיות הדבר, בחינת כתר, והם התפילין, ההוד של איש יהודי [עיי' בצפה"ק זרע קודש (פ' במדבר) שענין הוד הוא לעשות משקר קשר, ויש לקשר זה לדברים אלו כי הוד מורה על קשר של תפילין].

אמרו חז"ל (מנחות כט, ב) 'אמר רב יהודה אמר רב בשעה שעלה משה למרום מנאו להקצ"ה שיושב וקושר כתרים לאותיות אמר לפניו רבש"ע מי מעכב על ידך אמר לו אדם אחד יש שעמיד להיות צקוף כמה דורות ועקיבא בן יוסף שמו שעמיד לדרוש על כל קוץ וקוץ תילין תילין של הלכות, יש להצין כי ענין התגין שייך בכל איש ישראל, כי כל איש ישראל הוא אות בתורה, כדאיתא (מגלה עמוקות אופן קפו, עיין זוהר חדש סוף שיר השירים) יש ששים רבוא אותיות לתורה הוא ר"ת ישראל, וכל איש ישראל יש לו תג ותג, והיינו התפילין של יד ותפילין של ראש, כי צד' פרשיות של תפילין יש ת"ג תבות, וכל אחד יש לו צ' תגין אלו.

הדורות, כמו חורבן המקדש שנקבע אצילות לדורות, כי כל רגע שחסר לנו הצית המקדש הרי הוא אצילות מחדש, ונחשב החורבן כאילו הוא דבר ההוה, ולא דבר שאירע לפני הרבה דורות, כן ענין מיתת תלמידי ר"ע, ע"כ הוא דבר המורגש צהוה, דאל"כ לא הי' שייך להתאבל עליו צהוה. ושמעתי אומרים צסם קדמונים (עי' משנת רבי אהרן על ימי הספירה) כי האצילות הוא על שכחת התורה, שצמימת תלמידי ר"ע נאצד התורה של ר"ע שהי' דורש על כל תג ותג.

ובפשטות יש לנו להצין עפ"ז, כי ענין אצילות על תלמידי ר"ע הוא המשכה מאצילות על חורבן צית מקדשינו, כי מיום שחרב צית המקדש אין לו להקצ"ה אלא ד' אמות של הלכה צלצד (צרכות ת, א), דהיינו צסם צאלו הד' אמות יש המשך השראת השכינה שהי' צצית המקדש. ושכחת התורה ח"ו הוא המשכה של חורבן צית המקדש, כי התורה הוא המשכה של קדושת המקדש, וצשכחתה נאצד מאתנו עוד חלק מקדושת המקדש.

יום ל"ג בעומר הוא הפסקה באצילות של תלמידי ר"ע, כי רשצ"י הוא שאמר (שנת קלח, ב) ח"ו שתשכח תורה מישראל, וציומא דהלולא דרשצ"י יש כח של זכרון התורה, לצטל השכחת התורה שנגרס ע"י מיתת תלמידי ר"ע, ולכן הוא נחמה על האצילות. ונצאר קצת יותר בעזר הצורא ית'.

הבדה של ימים אלו הוא מדת הוד, ויש לצאר מה נקרא מדת הוד ומה

והוא ענין ר"ע שהי' דורש כל תג ותג, היינו רצי עקיבא, שעליו אמרו חז"ל (סנהדרין קי, ב) שהוא מחפש זכותן של כל ישראל, ודורש התג של כל יהודי ויהודי, היינו הפנימיות של כל איש ישראל, כח הנשמה הגנוז בכל איש ישראל, [רצי עקיבא¹⁸³ בגימטריא נשמ"ה], לקשרו לאציו שבשמים. ר"ע שהוא ס"ל (בבא בתרא י, ב) כל ישראל נקראים בניו למקום, ולכן אמר (יומא פ"ח, מ"ט) אשריכם ישראל מי מטהר אתכם אצרכם שבשמים, 'אצרכם' דייקא, הוא מחפש הנקודה של 'בן' שיש בכל יהודי [בן הוא חלק הנשמה שיש בכל אחד], וע"י שדורש כל קוץ הוא מציאו לידי גלוי. זה הוא ענין ר"ע שהי' דורש כל תג ותג.

גלוי הגן אחד שיש בתוכו ולהלכיו שהי' ביכולתו לנכח את היצור, השטן העו.

במיתת תלמידי ר"ע נשתכח דרשת ר"ע על כל תג ותג, היינו שצא חשכות מזה בעולם, הי' העולם שמש, וח"ו צרוז הגלויות ישתכח תורה מישראל, ויאבדו הנדחים בכלל ישראל, התגין שהוא הקשר של יהודי עם צוראו למעלה מתפיסת השכל, רק בצחינת קשר של אב ובן, קשר זה ח"ו יחבטל, וזה הוא האבילות על שכחת התורה, ואבידת נפשות ישראל. וענין ל"ג בעומר הוא הילולא דרשב"י, תוקף זכותו וכוחו של רשב"י, והוא שאמר ח"ו שתשתכח תורה מישראל, דהיינו כי רשב"י מציא לידי גלוי הנסתר שבכל יהודי ויהודי, כאשר דיצרנו בשנים שעברו, כי כמו שיש תורת הנסתר, כן יש חלק הנסתר בכל יהודי, וזה צא לידי גלוי בכוחו של רשב"י, ולכן הוא נחמה על מיתת תלמידי ר"ע.

ידוע (מנחות כט, ב) כי האותיות שצרכים תגין הם האותיות שעטנ"ז ג"ך, (עי' אהב ישראל פ' יתרו כי על אלו התגין כוונת חז"ל שדרשן ר"ע). ויש לרמוז הענין, שט"ן ע"ז ג"ך, דהיינו שיש כאלו שיש להם שטן עז מאוד, או יותר נאה לדרוש על זמנינו, שיש זמנים קשים שיש עזות גדול להשטן, כהיום אשר עזות השטן הוא צתוקפו, וקשה מאוד להתגבר נגדו, אבל יש ג"ך אחד יולא מתחת הפטיש, כמשל שהציא רש"י ריש פרשת וישב (בראשית לו, א) בענין הפשתני, שהכונה מצואר שאין צריך לפחד מחיילי הס"מ, כי גן אחד יולא ושורף את כולו, והוא נקודה של אש שיש בכל יהודי, גחלת הצוער בפנים, הנשמת אלקי ממעל, גללת בגימט' אה"ת (שפ"א פ' צהר, תרנ"ה) המורה על נקודת האמת שיש בכל אחד, ור"ע הי' דורש תגין אלו, לדרוש נקודה הפנימית שיש בכל יהודי, להציא לידי

יום ל"ג בעומר הוא יום גדול מאוד, איתא **ציערות דבש**, (ח"צ דרוש י"א) 'וראו לכל איש הירא וחרד לשום אל לבו יום ההוא לשוב בתשובה, כי זכות רשב"י מסייעת להבא לטהר, ולא לצלות זמן צעו"ה צהבלי עולם', היינו שגילה לנו כי יום זה הוא יום מיוחד לתשובה, כי תשובה פירושו לשוב אל הנקודה של השי"ת הנטוע בכל נפש ישראל, וביום ל"ג בעומר בכח של רשב"י שמציא לידי גלוי ניצוץ זה, התגין שיש בנפש ישראל, ומקשר האדם בחזרה להקצ"ה, הרי יום זה מסוגל יותר שיהא ביכולת האדם לשוב לה'. יושב כאן חתן שיום חופתו אשר הוא יוה"כ שלו

שיש אות ברית לכל יהודי ויהודי, ולכן נק' אות ברית כי הוא האות שלו בתורה הנטבע בנופו, שאות ברית מאיר בכל יהודי, ועמד כולם צדיקים, וככל יהודי גזוז סוד של אור מופלא, ובהתגלות חלק הסוד שבחורה בהילולא ברשב"י נתגלה גם הסוד שיש בכל יהודי ויהודי, וזה המכוין שרשב"י הוא לכל אפי' לפחותים כי ע"י נתגלה סוד זה, שאפי' לפחותים יש תקווה, כי גנוה בתוכם סוד שמוך.

קשר ל"ג בעומר להגלעד בין יעקב ללבו הארמי

יונתן ב"ע שם שאותו המקום הי' מקום שהעמיד יעק"א הגל לעד עם לבן, ולכן זה בלעם, והוא הגל לכטל מאמרו וכריתו שהעמיד מצבה בגל הזה. עיי"ש ויש להבין הדברים.

בשרי"ע מצינו רמז פל"ג שיום בשבוע שנופל פורים בו כיום הוא ל"ג בעומר, ומוכן לכל כי אין זה רמז בעלמא ויש כאן גלוי כי

כתורה, כמו שאיתא בורה"ח ישראל ר"ת י"ש ש"שים ר"בוא א'זוחיות ל'חורה, הרי לכל יהודי חלק בחורה, אות בחורה, שהוא חלקו בחורה שמתפלל עלי' וכן חלקנו בחורון, והנה לפעמים האדם מקלקל מעשיו והאות של אינו מאיר, ועד כדי כך שבעולם הפשט האות שלו נראה מופרך, וכן בעולם הנמו והודושי, אבל בעולם הסוד יש לאות שלו מקום, ומאיר בכל העולמות, כי זה הוא סוד ד' ליראיו וכריתו להודיעם,

כת"ב אצל יעק"א, ויקחו אבנים ויעשו גל וגו' ויעקב קרא לו גלעד, וכסה"ק איתא כי פסוק זה יש לו רמז לקדושת היום של ל"ג בעומר, ורמזו בזה סודות נפלאים, ונשתדל להבין הדברים ע"ד העבודה.

אצ"ל בלעם הרשע מצינו ייעמוד מלאך ה' במשעול הכרמים גדר מזה וגדר מזה, וכ' בתרגום

בנימין חסר י"ד בנימטריא עין טובה, ונרראה שזה הוא עבודת ימי הספירה לקנות המדה של עין טובה, ששורש כל המדות ועות הוא קנאה כמו שדיברנו בשם הגה"ק בעל יסוד העבודה זי"ע, ולכן הוא המדה הראשונה של הג' מדות המוציאיין האדם מן העולם, ותיקון כל מדה הוא ע"י קנין שלילנות עין טובה. והדבר מרומז כי ז' פעמים עין טובה עולה בנימטריא ספירת העמר.

נמצא כי הכה להשיג הגאולה הוא דייקא ע"י מדה עין טובה, ולכן כיון שזה עבודת הימים, מתו תלמידי רבי עקיבא מחמת חסרון עין טובה, וכמוש"כ במדרש (קהלה רבה, י"א) שהיה עיניהם צרה. וכיון שהימים מיוחדים לקנות מדה עין טובה, אז יש יתר תביעה על צד עין.

רשב"י אפילו לפחותים

ומה יש לנו לחרות הסוד שבחורה, שרדחוקים אנו כמסת"ק קשת מחלק הג' חבורה.

ואז"ל יש לרמז בזה נקודה, כי יודע כי החורה נחלק לפד"ס, והנה כל יהודי יש לו חלק

בנימין חסר י"ד בנימטריא עין טובה, ונרראה שזה הוא עבודת ימי הספירה לקנות המדה של עין טובה, ששורש כל המדות ועות הוא קנאה כמו שדיברנו בשם הגה"ק בעל יסוד העבודה זי"ע, ולכן הוא המדה הראשונה של הג' מדות המוציאיין האדם מן העולם, ותיקון כל מדה הוא ע"י קנין שלילנות עין טובה. והדבר מרומז כי ז' פעמים עין טובה עולה בנימטריא ספירת העמר.

נמצא כי עבודת מ"ט ימי הספירה הוא להגיע לשיא מדרגת עין טובה ששייך, והוא מדרגת

בספד"ק בית אהרן כי דרשב"י הוא לכל אפי' לפחותים, ויש להבין מה הפי' במילים אלו, וככלל יש להבין מה יש לנו לרשב"י שיש לנו לשמחה שמחה יתירה כיום הזה, הלא בענייני פשט שבחורה אנו רחוקים מלהבין,

יש לרמז בזה נקודה, כי יודע כי החורה נחלק לפד"ס, והנה כל יהודי יש לו חלק